

**คู่มือ
ทำวัตรกรรมฐาน**

ของ

สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรมหาเถรเจ้า
(หลวงปู่สук ไก่เถื่อน)
คณะ ๕ วัดราชสิทธาราม ราชวรวิหาร (พลับ)

----- คำนำ

หนังสือทำวัตร และคำอาราธนาพระกรรมฐานเล่มนี้เป็นของสมเด็จพระสังฆราชญาณสังวร(สกุไกเถื่อน) อันสืบทอดมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา การพิมพ์ครั้งนี้เป็นการพิมพ์พระกรรมฐานสามลำดับแรกเป็นหลักสำหรับผู้เริ่มแรกเรียนพระกรรมฐานมัชฌิมา แบบลำดับ ฝ่ายเถรวาท ซึ่งถือตามคติที่พระอรหันต์พุทธสาวก ที่ได้วางหลักพระธรรมวินัย และธรรมปฏิบัติเป็นแบบแผนไว้เมื่อครั้งปฐมสังคายนา และนับถือแพร่หลายในประเทศ ไทย พม่า ลังกา ลาว และกัมพูชา อันเป็นของสมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรมหาเถร (สกุ ไกเถื่อน) มีบททำวัตรกรรมฐาน พร้อมทั้งบทขอขมา และบทกรวดน้ำอุทิศกุศล

พระครูสังฆรักษ์วีระ ฐานวี

โร

คณะ ๕ วัดราชสิทธาราม

โทรศัพท์.๐-๒๔๖๕-๒๕๕๒, ๐-๙๓๑๖-๒๕๕๒

คำบูชาพระรัตนไตร

โยโส ะคะวา ะระหัง สัมมาสัมพุทโธ อิมะหิ
 สักกาเรหิ ตัง ะคะวันตัง ะภี-ปุชะยามิฯ(หลายคน
 เปลี่ยน มิ เป็น มะ)

โยโส สะวากขาโต ะคะวะตา ธัมโม อิมะหิ
 สักกาเรหิ ตัง ธัมมัง ะภีปุชะยามิ

โยโส สุปฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อิมะหิ
 สักกาเรหิ ตัง สังฆัง ะภีปุชะยามิ

คำเจริญไตรสรณาคม

ะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ะคะวา พุทธัง ะคะวันตัง
 ะภีวาเทมิ (กราบ)

สะวากขาโต ะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะ
 มัสสามิ(กราบ)

สุปฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมา
 มิ(กราบ)

บททำวัตรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
(ว่า ๓ หน)

พุทฺธัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สະระณัง คัจฉามิ ฯ

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ วิชชา จะระ
ณะสัมปັນโน สุคะโต

โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะ
มะนุสสานัง พุทฺโธ

ภะคะวาติ ฯ

เย จะ พุทฺธา อะตีตา จะ, เย จะ พุทฺธา อะนาคะ
ตา,

ปัจจุปปันนา จะ เย พุทฺธา, อะหัง วันทามิ สัพพะ
ทา,

พุทฺธานาหิสมิ ทาโสวะ, พุทฺธา เม สามิกิสสะ
รา,

พุทฺธานัญจะ สีเร ปาทา, มัยหัง ติฏฺฐัน
ตุ สัพพะทาฯ

นัตถิ เม สະระณัง อัญญัง, พุทฺโธ เม สະระณัง วะ
รัง,

เอเตนะ สัจจะ วชเชนะ, โหตุ เม ชัยมังคะลัง ฯ
อุตตะมังเคนะ วันเทหัง, ปาทปิงสง วะรุตตะมัง,
พุทฺโธ โย ขะลิตो โทโส, พุทฺโธ ขะมะตุ ตัง
มะมัง ฯ

(กราบแล้วหมอบลงว่า)

ข้าฯจะขอยึดหน่วงเอาซึ่งพระพุทฺธเจ้า แลคุณ
พระพุทฺธเจ้า ในอดีต อนาคต ปัจจุบัน จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้า
ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน แลข้าฯจะขอนมัสการกราบไหว้

พระพุทธเจ้าอันเป็นอดีต อนาคต ปัจจุบัน สิ้นกาลนาน
 ทุกเมื่อ แลข้าฯจะขอมอบตัวเป็นข้าแห่งพระพุทธเจ้า ขอ
 พระพุทธเจ้าจงมาเป็นเจ้า เป็นใหญ่แก่ข้าฯ ขอพระบาทบา
 ทาของพระพุทธเจ้า จงมาประดิษฐานอยู่เหนือเศียรเกล้า
 แห่งข้าฯสิ้นกาลนานทุกเมื่อ สิ่งอันอื่นจะได้เป็นที่พึ่งแก่ข้าฯ
 หามิได้ ถ้าเว้นไว้แต่พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯเพียงแท
 นึกหนา ข้าฯไหว้ละอองธุลีพระบาททั้งพระลายลักษณ
 สุริยฉาย ชัยมงคลทั้งหลายจงมาบังเกิดมีแก่ข้าด้วยคำสัจ
 นี้เถิด

อนึ่ง โทษอันใด ข้าฯได้ประมาทพลาดพลั้งไว้ใน
 พระพุทธเจ้า อันเป็น อดีต อนาคตปัจจุบัน ขอพระพุทธเจ้า
 จงมาอดโทษ ทั้งปวงนั้นให้แก่ข้าพระพุทธเจ้านี้เถิด ฯ

(กราบ)

ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สาระณังคัจฉามิ ฯ

สรวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก
 อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง
 เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

เย จะ ธัมมา อะตีตาจะ, เย จะ ธัมมา อะนาคะ

ดา,

ปัจจุปปันนา จะ เย ธัมมา, อะหัง วันทามิ สัพพะ

ทาฯ

ธัมมานาหัสสมิ ทาโสวะ, ธัมมา เม สามิกิสสะรา,
 สัพเพ ธัมมาปิ ติฏฐันตุ, มะมัง สีเรวะ สัพพะทา

ฯ

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง, ธัมโม เม สาระณัง วะ

รัง,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ, โหตุ เม ชัยมังคะลัง ฯ
 อุตตะมังเคนะ วันเทหัง, รัมมัญ จะ ทูริธัง วะรัง,
 รัมเม โย ขะลิโต โทโส, รัมโม ขะมะตุ ตัง
 มะมังฯ

(กราบแล้วหมอบลงว่า)

ข้าฯจะขอยึดหน่วงเอาซึ่งพระปริยัติธรรมเจ้า แล
 คุณพระนวโลกุตตระธรรมเจ้า และคุณพระ ธรรมเจ้าในอดีต
 อนาคต ปัจจุบัน จงมาเป็นที่ พึ่งแก่ข้า トラบเท่าเข้าสู่พระ
 นิพพาน และข้าฯจะขอนมัสการกราบไหว้พระธรรมเจ้า
 ทั้งมวล อันเป็นอดีต อนาคต ปัจจุบันสืบกาลทุกเมื่อ แลข้า
 ฯจะขอมอบตัวเป็นข้าแห่งพระธรรมเจ้า ขอพระธรรมเจ้า
 ทั้งมวลนั้นจงมาเป็นเจ้า เป็นใหญ่แก่ข้าฯ ข้าฯขออาราธนา
 พระธรรมเจ้าทั้งมวลนั้น จงมาประดิษฐานอยู่เหนือเศียร
 เก้าแห่งข้าฯสืบกาลนานทุกเมื่อ สิ่งอันอื่นจะได้เป็นที่พึ่ง
 แก่ข้าฯหามิได้ถ้าเว้นไว้แต่พระธรรมเจ้าทั้งมวลนั้นเป็นที่พึ่ง
 แก่ข้าฯเทียงเท่านั้นหนา ชัยมงคลทั้งหลายจงมาบังเกิดมี
 แก่ข้าฯด้วยคำสัจนี้เถิด ข้าฯขอกราบไหว้พระธรรมเจ้าทั้ง
 สองประการอันประเสริฐ โทษอันใดข้าฯได้ประมาทพลาด
 พลั้งไว้ในพระธรรมเจ้าทั้งสองประการ ขอพระธรรมเจ้าทั้ง
 สองประการ จงมาอดโทษทั้งปวงนั้นให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า
 นี้เถิดฯ

(กราบ)

สังฆัง ขีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สาระณัง คัจฉามิ ฯ
 สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปฏิปัน
 โน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปฏิปันโน ภะคะ
 วะโต สาวะกะสังโฆ, สามีจีปฏิปันโน ภะคะวะโต สา
 วะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะ

ลา, เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,อาหุเนยโย ปาหุเนยโย
 ทักขิณเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง
 โลกัสสาติ ฯ

เย จะ สังฆา อะตีตา จะ เย จะ สังฆา อะนาคะ
 ตา

ปัจจุปปันนา จะ เย สังฆา อะหัง วันทามิ สัพพะ
 ทา ฯ

สังฆานาหัสสะมิ ทาโสวะ สังฆา เม สามิกิสสะรา
 เตสัง คุณาปิ ติฏฐันตุ มะมัง สีเรวะ สัพพะทา
 ฯ

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง สังโฆ เม สาระณัง วะ
 รัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ, โหตุ เม ชัยมังคะลังฯ
 อุตตะมัง เคนะ วันเทหัง, สังฆัญ จะ ทูริโหด
 ตะมัง,

สังฆเ โย ขะลิโต โทโส สังโฆ ขะมะตุ ตัง
 มะมัง ฯ

(หมอบกราบ

แล้วว่า)

ข้าฯขอยึดหน่วงเอาซึ่งพระอริยะสงฆ์เจ้า แลคุณ
 พระอริยะสงฆ์เจ้า ในอดีตอนาคต ปัจจุบัน จงมาเป็นที่พึ่ง
 แก่ข้าฯตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน แลข้าฯจะขอมัสการ
 กราบไหว้พระอริยะสงฆ์เจ้าอันเป็นอดีต อนาคต ปัจจุบัน
 สิ้นกาลทุกเมื่อ แลข้าฯจะขอมอบตัวเป็นข้าฯแห่งพระอริยะ
 สงฆ์เจ้า ขอพระอริยะสงฆ์เจ้าจงมาเป็นเจ้า เป็นใหญ่แก่ข้า
 ฯ ข้าฯขออาราธนาคุณแห่งพระอริสงฆ์เจ้า จงมา
 ประดิษฐานอยู่เหนือเศียรเกล้าฯแห่งข้าฯสิ้นกาลทุกเมื่อ สิ่ง

อันอื่นจะได้เป็นที่พึงแก่ข้าฯหามิได้ถ้าเว้นไว้แต่พระอริยะ
 สงฆ์เจ้าเป็นที่พึงแก่ข้าฯเทียงเท่านั้นหนา ชัยมงคล
 ทั้งหลายจงมาบังเกิดมีแก่ข้าฯด้วยคำสัจนี้เถิด ข้าฯขอ
 กราบไหว้พระอริยะสงฆ์เจ้าทั้งสองประการอันประเสริฐ โทษ
 อันใดข้าฯได้ประมาทพลาดพลั้งไว้ในพระอริยะสงฆ์เจ้าทั้ง
 สองประการ ขอพระอริยะสงฆ์เจ้าทั้งสองประการ จงมาอด
 โทษทั้งปวงนั้นให้แก่ ข้าพระพุทธเจ้านั้นเถิดฯ
 (กราบ)

คำขอขมา ก่อนอาราธนา

อุกาสะ วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม
 ภันเต มะยา กะตัง ปุณฺณํ ยัง สามินา อนุมิหิตัพพัง สามินา
 กะตัง ปุณฺณํ มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อนุมิหิตามิ สัพ
 พัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต,

ข้าฯขอกราบไหว้ ขอท่านจงอดโทษแก่ข้าฯ บุญที่ข้าฯ
 ทำแล้ว ขอท่านพึงอนุโมทนาเถิด บุญที่ท่านทำ ท่านก็พึง
 ให้แก่ข้าฯด้วย (กราบ ๑ ครั้ง)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะเมภันเต, อุกาสะ ทวารัต
 ตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, อุ
 กาสะ ขะมามิ ภันเต (กราบ ๑ ครั้ง)

คำอาราธนา (อีกแบบหนึ่ง)

อุกาสะ อัจจะโย โน ภันเต อัชฌะคะมา ยะถาพาละ
 ยะถามุฬะเห ยะถาอะกุสะเล เย มะยัง อะกะริมา เอ
 วัมภันเต อัจจะโย โน ปะฐักคัณหะถะ อายะติง
 สังวเรยยามะ พุทโธ เม นาโถ ธัมโม เม นาโถ สังโฆ เม
 นาโถ สะมะณะกัมมัญญานัง เม นาถัง อาจะริโย เม นาโถ ทะ
 สะ ปารมิโย เม นาถา

ข้าฯขอโอกาสที่ได้พลาตพลั้งด้วย กาย วาจา ใจ ใน พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระกรรมฐาน และพระ อาจารย์ผู้บอกรรม ข้าฯเป็นคนพาล ข้าฯเป็นคนหลง ข้าฯ ทำบาปอกุศล อันว่าข้าฯทั้งหลายได้กระทำแล้วซึ่งโทษ ทั้งหลาย ข้าฯแต่ท่านผู้เจริญ ขอท่านจงอดโทษทั้งปวงแก่ ข้าฯทั้งหลาย ข้าฯจะสำรวมระวัง(ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์) ในกาลต่อไป ขอพระพุทธเจ้าจงมาเป็นที่พึ่งแก่ ข้าฯนี้เถิด ขอพระธรรมเจ้าจงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯนี้เถิด ขอ พระสงฆ์เจ้าจงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯนี้เถิด ขอพระกรรมฐาน เจ้า จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯ นี้เถิด ขอพระอาจารย์ผู้บอกรรม จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯ นี้เถิด ขอพระบารมีสิบทิศ จง มาเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯ นี้เถิด

คำอาราธนาพระกรรมฐาน

ข้าฯขอภาวนาพระพุทธคุณเจ้า เพื่อจะขอเอายัง**พระ ลักษณะ** (พระรัศมี) **พระขุททกปิณฑกรรมเจ้า** นี้จึงได้ ขอพระพุทธเจ้าจงมาเป็นที่พึ่ง แก่ข้าฯนี้เถิดฯ

ขอพระธรรมเจ้าทั้งมวลจงมาเป็นที่พึ่ง แก่ข้าฯนี้เถิดฯ
ขอพระอริยะสงฆ์เจ้า ตั้งแต่แรกแต่ พระมหา ัณเฑาะฐโกณฑัญญะเถรเจ้าโพ้นมา ตราบเท่าถึงพระสงฆ์ สมมุติในกาลบัดนี้ จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯนี้เถิดฯ

ขอพระอริยะสงฆ์องค์ต้นอันสอนพระกรรมฐานเจ้า ทั้งมวล จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯนี้เถิดฯ ขอพระกรรมฐาน เจ้าทั้งมวล จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าฯนี้เถิดฯ

อุกาสะ อุกาสะ ในที่นี้เล่า ข้าฯจะขอปฏิบัติบูชาตาม คำสั่งสอนของพระสัมพันธัญญโคตเจ้าเพื่อจะขอเอายัง **พระ ลักษณะ** (พระรัศมี)**พระขุททกปิณฑกรรมเจ้า** นี้จึงได้ ขอ

จงเจ้ากามาปรากฏบังเกิดอยู่ใน จักขุทวาร มโนทวาร
กายทวาร แห่งข้าฯในขณะเมื่อข้าฯนั่งภาวนาอยู่นี้เถิดฯ

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระ
ณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมसारถิ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง

สัมมาอะระหัง

อะระหัง อะระหัง

อะระหัง

(องค์ภาวนา **พุท-โธ** ตั้งจิตคิด รู้ อยู่ไถ่نائي สองนิ้วมือ)

พระปิติธรรม ๕ ประการ

๑. พระขุทตะกาปีติ	ปีติเล็กน้อย
๒. พระชะณิกาปีติ	ปีติชั่วขณะ
๓. พระโอกกัณติกาปีติ	ปีติเป็นพักๆ
๔. พระอุพเพงคาปีติ	ปีติโลดโผน
๕. พระผะระณาปีติ	ปีติซาบซ่าน

พระยัคคธรรม ๖ ประการ

๑. พระกายปัสสัทธิ จิตปัสสัทธิ
กายสงบ จิตสงบ
๒. พระกายละหุตา จิตละหุตา
กายเบา จิตเบา
๓. พระกายมุตตา จิตมุตตา
กายอ่อน จิตอ่อน
๔. พระกายกัมมัฏเฐตา จิตกัมมัฏเฐตา
จิต-ควรแก่การงาน

๕.พระกายปาศุญญะตา จิตปาศุญญะตา กาย-จิต-แคล่วคล่อง

๖.พระกายบุคคะตา จิตตบุคคะตา กาย
ตรง จิตตรง

พระสุขสมาริ ๒ ประการ

๑. พระกายสุข จิตสุข กายเป็นสุข จิตเป็นสุข

๒. พระอุปจารสมาธิ พุทธานุสสติธรรมเจ้า

พระคาถาอาถรรพ์

พระคาถาเรียกธรรม ของ สมเด็จพระสังฆราช ใกล้เคียง
พระคาถาภาวนาเสริมบารมีธรรม เวลาเข้าที่เจริญภาวนา

มุนินทะ วะทะ นัมพุชะ
 สัมภะวะ สุนทรี
 ปาณินัง สะระณัง วาณิ
 ปิณะยะตัง มะนัง

คัพพะ
 มัยหัง

ข้าพระพุทธเจ้าขออาราธนานางฟ้า คือพระ
ไตรปิฎก ผู้มีรูปอันงาม เกิดแต่ห้องปทุมชาติ คือพระ
โอรส ของพระพุทธเจ้า ผู้เป็นใหญ่กว่านักปราชญ์
ทั้งหลาย **มะนัง** ขอจงมาสู่มนโธของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
จะปฏิบัติละเสียซึ่งอาสวะกิเลส ที่ดองอยู่ในขันธ
สันดานของข้าพเจ้า ทั้งอย่างหยาบ อย่างกลาง อย่าง
ละเอียด ให้สิ้นไป เสื่อมไป ข้าพเจ้าจะไม่ทำให้เป็น
อัตรตะกิละมัดถานโยค ให้ลำบากแก่สังขารฯ

พุทธังขีวิตัง ยาวนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมังขีวิตัง ยาวนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ สังฆังขีว
ิตัง ยาวนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขออาราธนา พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า
พระสงฆ์เจ้า จงมารับเครื่องสักการะของข้าพเจ้า ใน
กาลบัดนี้เถิด

พระคาถานี้สำหรับอาราธนาพระธรรมเข้าสู่ตน
เพื่อจะนั่งทางธรรม จะได้สำเร็จตามความมุ่งหมาย
หลังจากอาราธนาพระธรรมเข้าสู่ตนแล้ว ฟังประกอบ
กิจต่อไปตามมติของอาจารย์ ที่จะอบรมให้ปฏิบัติ

พระคาถา ไก่เถื่อน

ของ สมเด็จพระสังฆราช ไก่เถื่อน

ให้ว่า นะโม สามจบ แล้วว่า

พุทฺธัง ชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สະระณังคัจฉามิ ฯ

(แล้วสวดพระพุทธคุณ ๑ จบ) อิติปิโส ภะคะวา
อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต
โลกะวิทู อนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมนุส
सानัง พุทฺโธ ภะคะวาติ ฯ

แล้วจึงว่าพระคาถา พระยาไก่เถื่อน ว่า ๓ จบ, ๗ จบ,
๙ จบก็ได้

เว	ทา	สา	ฤ	ฤ	สา	ทา	เว
ทา	ยะ	สา	ตะ		ตะ	สา	ยะ
ทา							
สา	สา	ทิ	ฤ	ฤ	ทิ	สา	สา
ฤ	ตะ	ฤ	ญ	ญ	ฤ	ตะ	ฤ

กรวดน้ำให้มารทั้ง๕

(ของ สมเด็จพระสังฆราช ไก่เถื่อน ให้สวด ๓ จบ๕จบ
๗จบ)

ปัญจะมาระ ชินนาโถ ปัตโตสัมโพธิมุตตะมัง จตุสัจ
จัง ปะกาเสติ มหาวิริง นะมามิหัง ปัญจะมาระ ปลายิงสุ

พระโลกนาถเจ้า ทรงชนะมาร พร้อมด้วยเสนามาร
บรรลुสัมมาสัมโพธิญาณ อันสูงสุด ทรงประกาศสัจจะธรรม
สี่ประการ

ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
พระองค์นั้น ผู้มีความแก่ล้าแล้วยัง พวkmารทั้งห้าจึงหนีไป

แล้วให้อธิษฐานว่า มารทั้ง ๕ และมานะทั้งปวง อย่า
ได้จ้องจ้องแ้วแ้วแก่กันเลย จงรับเอาส่วนบุญนี้เถิดฯ

กรวดน้ำให้มารทั้งห้า คือ กิเลสมาร มาร คือกิเลส ๑
ขันธมาร มาร คือปัญจะขันธ ๑ อภิสังขารมาร มาร คืออภิ
สังขารที่ปรุงแต่งกรรม ๑ เทวปุตตมาร มาร คือเทพบุตร ๑
มัจจุมาร มาร คือ ความตาย จะได้ไม่มารบกวนเวลานั่ง
บำเพ็ญกรรมฐาน

บทกรวดน้ำยังกัญจิ

ของพระเจ้าโลกริชัย ผู้เป็นพระบรมโพธิสัตว์

ยังกัญจิ กุสะลัง กัมมัง

กัตตัพพัง กิริยัง

มะมะ

กาเยนะ วาจา มะนะสา

ติทะเส สุขะตัง

กะตัง

เย สัตตา สัญญโน อตถิ เยจะ สัตตา อะสัญ

ญโน

กะตัง ปญญะผะลัง มัยหังสัพเพ ภาคิ ะวันตุ

เต

เย ตัง กะตัง สุวิทัง ทินนัง ปญญะผะลัง มะ

ยา

เย จะ ตัตถะ นะ ชานันติ เทวา คันตวา นิ

เวทะยุง

สัพเพ โลกัมहि เย สัตตา ชีวันตาระเหตุกา

มะนุญญัง โภชะนัง สัพเพ ละภันตุ มะมะ เจ

ตะสาติฯ

กุศลกรรมอย่าง ใดอย่างหนึ่งเป็นกิจที่ควรฝึกฝน ด้วย
กาย วาจา ใจ เราทำแล้วเพื่อไปสวรรค์ สัตว์ใดมีสัญญา
หรือไม่มีสัญญา ผลบุญที่ข้าพเจ้านั้นทุกๆสัตว์ จงมีส่วน สัตว์
ใครรู้ก็เป็นอันว่าข้าพเจ้าให้ แล้วตามควร สัตว์ใดไม่รู้ถ้วน ขอ
เทพเจ้าจงไปบอกปวงสัตว์ ในโลกีย์ มีชีวิตด้วยอาหาร จง
ได้โภชนะสำราญ ตามเจตนา ของข้าพเจ้าเทอญฯ

ปิดตำนานะคาถา

(บทกรวดน้ำตอนเช้า)

ยา เทวะดา สันติ วิหาระ วาสินี
 ญเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง
 ดา รัมมะทาเนนะ ภาวันตุ ปุชิตา
 โสตถึง กะโรนเตธะ วิหาระมัตถะเล
 เถรา จะ มัชฌิมา นวะกะกา จะ ภิกขะเว
 สารามิกา ทานะปะดี อูปาสะกา
 คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อัสสะรา
 สัปปานะภูตา สุขิตา ภาวันตุเต
 ชะลาพูชา เยปี จะ อันทะสัสมะวา
 สังเสทชะดา อะละโวปะปาติกา
 นิยยานิกัง รัมมะวะรัง ปฏิจจะ เต
 สัพเพปี ทุขขัสสะ กะโรนตุ สังขะยังๆ

จะ	ฉาตุ จีรัง สะตัง รัมโม	รัมมัทธะรา
จะ	ปุกคะลา	
	สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ	อัตถายะ หิตายะ
จะ		
	อัมเห รักษะตุ สัทรัมโม	สัพเพปี รัมมะจา
ริโน		
	วุทฌิง สัมปาปุณเณยยามะ	รัมเม
	อะริยัปปะเวทิตะ	
	ปะสันนา โหตุ สัพเพปี	ปาณิโน พุทธ
	สาสะเน	
	สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต	กาเล เทโว ปะ
วัสสะตุ		
	วุทฌิ ภาวายะ สัตตาทันง	สะมิทัง
เนตุ เมทะนิง		

มาตา ปิตา จะ อัคระชัง
 ปุตตะกัง
 เอวัง ธัมเมนะ ราชานो
 สัพพะทาฯ

นิจจัง รักขันติ
 ปะชัง รักขันตุ

เทพยดาทั้งหลายเหล่าใด มีปกติอยู่ในวิหาร สิ่งสถิต
 อยู่ที่เรือนพระสถูป ที่เรือนโพธิ์ ในที่นั้นๆ เทพยดาทั้งหลาย
 เหล่านั้น เป็นผู้อันเราทั้งหลายบูชาแล้ว ด้วยธรรมทาน ขอ
 จงทำซึ่งความสวัสดิ์ ความเจริญในมณฑลวิหารนี้

พระภิกษุทั้งหลายที่เป็นพระเถระก็ดี ที่เป็นปานกลาง
 ก็ดี ที่เป็นผู้บวชใหม่ก็ดี อุบาสก อุบาสิกาที่เป็นทานาธิบดี
 ก็ดี พร้อมด้วยอารามิกชนก็ดี ชนทั้งหลายเหล่าใดที่เป็น
 ชาวบ้านก็ดี เป็นชาวต่างประเทศก็ดี ที่เป็นชาวนิคมก็ดี ที่
 เป็นอิสระเป็นใหญ่ก็ดี ขอชนทั้งหลายเหล่านั้น จงเป็นผู้มี
 สุขเกิด

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นขลาพุชะกำเนิดก็ดี ที่เป็นอ้นทชะ
 กำเนิดก็ดี ที่เป็นสังเสทชะกำเนิดก็ดี ที่เป็นอุปะปาติกะ
 กำเนิดก็ดี

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น ได้อาศัยซึ่งธรรมอัน
 ประเสริฐ เป็นนียนิกรรม ธรรมอันนำสัตว์ออกไปจากกอง
 ทุกข์ หรือประกอบในอันนำผู้ปฏิบัติออกไปจากสังสารทุกข์
 จงกระทำซึ่งความสิ้นไปพร้อมแห่งทุกข์เกิด

ขอธรรมของสัตบุรุษทั้งหลายจงตั้งอยู่นาน ขอบุคคล
 ทั้งหลายผู้ทรงไว้ซึ่งธรรม จงดำรงอยู่นาน

ขอพระสงฆ์ จงมีความสามัคคีพร้อมเพียงกัน ในอันทำ
 ซึ่งประโยชน์ และสิ่งอันเกื้อกูลเกิด ขอธรรมจงรักษาไว้ซึ่ง
 เราทั้งหลาย แล้วจงรักษาไว้ซึ่งบุคคลผู้ประพฤติซึ่งธรรม

แม่ทั้งปวง ขอเราทั้งหลายพึงถึงพร้อมซึ่งความเจริญใน
 ธรรม ที่พระอริยะเจ้าประกาศไว้แล้ว ขอสรรพสัตว์
 ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ขอ
 ฝนทั้งหลายจงหลั่งลงตามฤดูกาล ขอฝนจงนำความสำเร็จ
 มาสู่ปฐพี เพื่อความเจริญ แก่สัตว์ทั้งหลาย

มารดา และบิดา ย่อมรักษาบุตร ที่เกิดในตนเป็นนิจ
 จันใด ขอพระราชา จงปกครองประชาชน โดยชอบธรรมใน
 กาล ทุกเมื่อฉันนั้น ตลอดกาล

บทกรวดน้ำ อมิตา

(กรวดน้ำตอนเย็น)

อมิตา ปุณฺณกะกัมเมนะ

อุปัชฌายา คุณุต

ตะรา

อาจาริยุปะการา จะ

มาตาปิตา จะ ญากะตา

(ปิยา มะมัง)สุริโย จันทิมา ราชา

คุณะวันตา นะราปี จะ

พรัหมะมารา จะ อินทา จะ

โลกะปาลา จะ เท

วะตา

ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ

มัชฌัตตา เวริกาปี จะ

สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ

ปุณฺณานิ ปะกะตานิ เม

สุขัง จะ ติวัง เทนตุ

ชิปปัง ปาเปละ โว

มะตัง ฯ

อมิตา ปุณฺณกะกัมเมนะ

อมิตา อุททิสะนะ

จะ

ชิปปาหัง สุละเภ เจวะ

ตณฺหาทาณะเจ

ทะนัง

เย สันตานิ หินา ธัมมา	ยาวะ นิพพานะโต
มะมัง	
นัสสันตฺ สัพพะทา เยวะ	ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว
อุชฺจิตตัง สติปัญญา	สัลเลโข วิ
ริยัมหิณา	
มารา ละกันตฺ โนกาสัง	กาตญจะ วิริเยสุ เม
พุทฺธาภิยะโร นาโถ	ธัมโม นาโถ ะรุต
ตะโม	
นาโถ ปัจเจกะพุทฺโธ จะ	สังโฆ นาโถตตะโร
มะมัง	
เตโสตตะมานุภาเวนะ	มาโรกาสัง ละ
กันตฺ มา ฯ	

ด้วยบุญนี้อุทิศให้ อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ แลอาจารย์เพื่อ
 เกื้อหนุน ทั้งพ่อ แม่ และปวงญาติ สุรยัจันทร์ แลราชา
 ผู้ทรงคุณ หรือผู้สูงชาติ พรหม มาร แลอินทราชา ทั้งทวย
 เทพ แลโลกบาล ยมราช มนุษย์มิตร ผู้เป็นกลาง ผู้จง
 ผลาญ ขอให้ เป็นสุขสานต์ ทุกทั้งหล้า อย่าทุกข์ทน บุญ
 ผ่องที่ข้าฯทำ จงช่วยอำนายผล ให้สุข สามอย่างล้น ให้ลุ
 ถึงนิพพานพลัน ด้วยบุญนี้ที่เราทำ แลอุทิศ ให้ปวงสัตว์ เรา
 พลิ้นไต่ ซึ่งการตัด ตัวตัณหา อุปาทาน สิ่งชั่ว ในดวงใจ
 กว่าเราจะถึงนิพพาน มลายสิ้น จากสันดาน ทุกๆภพที่เรา
 เกิด มีจิตตรง และสติทั้งปัญญาอันประเสริฐ พร้อมทั้ง
 ความเพียรเลิศ เป็นเครื่องขุดกิเลสหาย โอกาส อย่าพึงมี
 แก่หมุมาร ลื่นทั้งหลายฯ
